KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) 2015/1559,

annettu 18 päivänä syyskuuta 2015,

väliaikaisen polkumyyntitullin käyttöönotosta Intiasta peräisin olevien pallografiittiraudasta (tunnetaan myös nimellä pallografiittivalurauta) valmistettujen putkien tuonnissa

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 30 päivänä marraskuuta 2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1225/2009 ([1]), jäljempänä 'perusasetus', ja erityisesti sen 7 artiklan 4 kohdan,

on kuullut jäsenvaltioita,

sekä katsoo seuraavaa:

1. MENETTELY

1.1 Vireillepano

(1) Euroopan komissio, jäljempänä 'komissio', pani 20 päivänä joulukuuta 2014 perusasetuksen 5 artiklan nojalla vireille polkumyyntitutkimuksen, joka koski Intiasta, jäljempänä 'asianomainen maa', peräisin olevien pallografiittiraudasta (tunnetaan myös nimellä pallografiittivalurauta) valmistettujen putkien tuontia unioniin. Se julkaisi *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ([2]) menettelyn vireillepanoa koskevan ilmoituksen, jäljempänä 'vireillepanoilmoitus'.

(2) Komissio pani tutkimuksen vireille sen jälkeen, kun Saint-Gobain PAM Group, jäljempänä 'valituksen tekijä', oli esittänyt 10 päivänä marraskuuta 2014 valituksen sellaisten tuottajien puolesta, joiden tuotanto muodostaa yli 25 prosenttia pallografiittiraudasta valmistettujen putkien kokonaistuotannosta unionissa. Valituksessa esitetty näyttö polkumyynnillä tapahtuneesta tuonnista ja siitä aiheutuneesta merkittävästä vahingosta oli riittävä tutkimuksen vireillepanoa varten.

(3) Komissio pani 11 päivänä maaliskuuta 2015 vireille tukien vastaisen tutkimuksen, joka koski Intiasta peräisin olevien pallografiittiraudasta valmistettujen putkien tuontia unioniin, ja käynnisti asiasta erillisen tutkimuksen. Se julkaisi vireillepanoilmoituksen *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ([3]). Kyseinen tutkimus on edelleen käynnissä.

1.2 Asianomaiset osapuolet

(4) Komissio pyysi vireillepanoilmoituksessa asianomaisia osapuolia ottamaan siihen yhteyttä tutkimukseen osallistumista varten. Komissio ilmoitti tutkimuksen vireillepanosta nimenomaisesti valituksen tekijöille, muille tiedossa oleville unionin tuottajille, tiedossa oleville vientiä harjoittaville tuottajille ja Intian viranomaisille, tiedossa oleville tuojille, tavarantoimittajille ja käyttäjille, kauppiaille sekä järjestöille, joita tutkimuksen vireillepanon tiedettiin koskevan, ja kehotti niitä osallistumaan tutkimukseen.

(5) Asianomaisilla osapuolilla oli mahdollisuus esittää huomautuksia tutkimuksen vireillepanosta ja pyytää saada tulla komission ja/tai kuulemisesta kauppaan liittyvissä menettelyissä vastaavan neuvonantajan kuulemiksi. Yksikään asianomainen osapuoli ei pyytänyt kuulemista esittääkseen huomautuksia.

1.2.1 *Otanta*

(6) Komissio ilmoitti vireillepanoilmoituksessa, että se saattaa soveltaa asianomaisiin osapuoliin perusasetuksen 17 artiklan mukaista otantaa.

([1]) EUVL L 343, 22.12.2009, s. 51.
([2]) Ilmoitus Intiasta peräisin olevien pallografiittiraudasta (tunnetaan myös nimellä pallografiittivalurauta) valmistettujen putkien tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn aloittamisesta (EUVL C 461, 20.12.2014, s. 35).
([3]) Ilmoitus Intiasta peräisin olevien pallografiittiraudasta (tunnetaan myös nimellä pallografiittivalurauta) valmistettujen putkien tuontia koskevan tukien vastaisen menettelyn vireillepanosta (EUVL C 83, 11.3.2015, s. 4).

Unionin tuottajia ja tuojia koskeva otanta

(7) Unionin tuottajien osalta otanta ei ollut tarpeen. Asianomaista tuotetta valmistaa unionissa vain kolme yritystä tai yritysryhmää, ja näistä kaksi toimi yhteistyössä tutkimuksessa; yhteistyössä toimineiden osuus unionin kokonaistuotannosta on noin 96 prosenttia.

(8) Päättääkseen tuojia koskevan otannan tarpeellisuudesta ja valitakseen tarvittaessa otoksen komissio pyysi kaikkia etuyhteydettömiä tuojia toimittamaan vireillepanoilmoituksessa pyydetyt tiedot. Yksikään etuyhteydetön tuoja ei ilmoittautunut vireillepanossa vahvistetuissa määräajoissa.

Intiassa toimivia vientiä harjoittavia tuottajia koskeva otanta

(9) Päättääkseen otannan tarpeellisuudesta ja valitakseen tarvittaessa otoksen komissio pyysi kaikkia Intiassa toimivia vientiä harjoittavia tuottajia toimittamaan vireillepanoilmoituksessa pyydetyt tiedot. Lisäksi komissio pyysi Intian tasavallan Euroopan unionissa olevaa edustustoa ilmoittamaan muista mahdollisista vientiä harjoittavista tuottajista, jotka saattaisivat olla kiinnostuneita osallistumaan tutkimukseen, ja/tai ottamaan yhteyttä niihin.

(10) Kaksi asianomaisessa maassa toimivaa vientiä harjoittavaa tuottajaa toimitti pyydetyt tiedot ja suostui osallistumaan otokseen. Niiden osuus Intiasta tulevasta viennistä tutkimusajanjaksolla oli 100 prosenttia. Sen vuoksi komissio päätti, ettei otanta ollut tarpeen.

1.2.2 *Vastaukset kyselylomakkeeseen*

(11) Komissio lähetti kyselylomakkeet kahdelle yhteistyössä toimineelle intialaiselle vientiä harjoittavalle tuottajalle, kolmelle unionin tuottajalle sekä käyttäjille, jotka ilmoittautuivat vireillepanoilmoituksessa asetetiussa määräajoissa.

(12) Vastauksia kyselylomakkeeseen saatiin kahdelta intialaiselta vientiä harjoittavalta tuottajalta, kahdelta unionin tuottajalta ja usealta kymmeneltä käyttäjältä.

1.2.3 *Tarkastuskäynnit*

(13) Komissio hankki ja tarkasti kaikki polkumyynnin, siitä johtuvan vahingon ja unionin edun alustavaa määrittämistä varten tarpeellisina pitämänsä tiedot. Perusasetuksen 16 artiklan mukaisia tarkastuskäyntejä tehtiin seuraavien yritysten toimitiloihin:

Unionin tuottajat

— SAINT-GOBAIN PAM, Pont-à-Mousson, Ranska; SAINT-GOBAIN PAM ESPANA SA, Madrid, Espanja; SAINT-GOBAIN PAM Deutschland GmbH, Saarbrücken, Saksa

— Duktus Rohrsysteme Wetzlar GmbH, Wetzlar, Saksa

Etuyhteydessä olevat myyntiyritykset

— SAINT-GOBAIN PAM PORTUGAL SA, Lissabon, Portugali

— SAINT-GOBAIN PAM ITALIA SpA, Milano, Italia

— SAINT-GOBAIN PAM UK, Stanton-by-Dale, Yhdistynyt kuningaskunta

— SGPS BELGIUM SA, Landen, Belgia

Vientiä harjoittavat tuottajat Intiassa

— Electrosteel Castings Ltd, Kolkata, India, ja siihen etuyhteydessä oleva yritys Lanco Industries Limited (nykyisin tunnettu nimellä Srikalahasthi Pipes Limited), Andhra Pradesh, Intia.

— Jindal Saw Limited, New Delhi, Intia

Etuyhteydessä olevat tuojat/kauppiaat

— Electrosteel Europe SA, France, jolla on seuraavat sivuliikkeet:

  — Electrosteel Europe SA Sucursal En Espana, Espanja

  — Electrosteel Europe SA Succursale Italia, Italia

  — Electrosteel Europe SA Niederlassung Deutschland, Saksa

— Electrosteel Castings (UK) Ltd, Yhdistynyt kuningaskunta

— Electrosteel Trading SA (Espanja)

— Jindal Saw Italia SPA, Italia

— Jindal Saw Pipeline Solutions Limited, Yhdistynyt kuningaskunta

1.3 **Tutkimusajanjakso ja tarkastelujakso**

(14) Polkumyyntiä ja vahinkoa koskeva tutkimus kattoi 1 päivän lokakuuta 2013 ja 30 päivän syyskuuta 2014 välisen ajan, jäljempänä 'tutkimusajanjakso'. Vahinkoa koskevaan arvioon vaikuttava kehityssuuntausten tarkastelu kattoi 1 päivän tammikuuta 2011 ja tutkimusajanjakson päättymisen välisen ajanjakson, jäljempänä 'tarkastelujakso'.

2. **TARKASTELTAVANA OLEVA TUOTE JA SAMANKALTAINEN TUOTE**

2.1 **Tarkasteltavana oleva tuote**

(15) Tarkasteltavana oleva tuote on Intiasta peräisin olevat pallografiittiraudasta (tunnetaan myös nimellä pallografiittivalurauta) valmistetut putket, jäljempänä 'pallografiittirautaputket', jotka luokitellaan tällä hetkellä CN-koodeihin ex 7303 00 10 ja ex 7303 00 90. Kyseiset CN-koodit ovat ainoastaan ohjeellisia.

(16) Pallografiittirautaputkia käytetään vesijohdoissa, viemäreissä ja maatalousmaan kastelussa. Veden kuljetus pallografiittirautaputkien läpi voidaan toteuttaa paineen tai yksinomaan painovoiman avulla. Putkien koko vaihtelee 60 mm:n ja 2 000 mm:n välillä, ja ne ovat pituudeltaan joko 5,5 tai 6,7 taikka 8 metriä. Niiden sisäpinta on yleensä vuorattu sementtilaastilla tai muilla materiaaleilla, ja niiden ulkopinnassa on sinkkipinnoitus, maalaus tai teippikääre. Pääasialliset loppukäyttäjät ovat julkisia yrityksiä.

2.2 **Samankaltainen tuote**

(17) Tutkimuksessa kävi ilmi, että Intiassa valmistetulla ja myydyllä tuotteella sekä unionissa valmistetulla ja myydyllä tuotteella on samat fyysiset, kemialliset ja tekniset perusominaisuudet.

(18) Komissio päätti tässä vaiheessa, että kyseiset tuotteet ovat näin ollen samankaltaisia tuotteita perusasetuksen 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitetulla tavalla.

3. **POLKUMYYNTI**

3.1 **Normaaliarvo**

(19) Komissio tutki ensin, oliko kunkin yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan kotimarkkinamyynnin kokonaismäärä edustava perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Kotimarkkinamyyntiä pidetään edustavana, jos samankaltaisen tuotteen riippumattomille asiakkaille suuntautuvan kotimarkkinamyynnin osuus vientiä harjoittavaa tuottajaa kohden on vähintään 5 prosenttia sen tarkasteltavana olevan tuotteen kokonaisvientimäärästä unioniin tutkimusajanjakson aikana. Tällä perusteella jokaisen vientiä harjoittavan tuottajan samankaltaisen tuotteen kokonaismyynti kotimarkkinoilla todettiin edustavaksi.

(20) Tämän jälkeen komissio yksilöi ne kotimarkkinoilla myydyt tuotelajit, jotka olivat samanlaisia kuin niiden vientiä harjoittavien tuottajien, joiden kotimarkkinamyynti oli edustavaa, unioniin vietäviksi myymät tuotelajit tai niihin verrattavissa.

(21) Seuraavaksi komissio tutki, oliko kunkin yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan kotimarkkinamyynti kunkin sellaisen tuotelajin osalta, joka on samanlainen kuin unioniin vietäviksi myydyt tuotelajit tai verrattavissa niihin, edustavaa perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Tuotelajin kotimarkkinamyynti on edustavaa, jos kyseisen tuotelajin kotimarkkinamyynnin kokonaismäärä riippumattomille asiakkaille tutkimusajanjakson aikana on vähintään 5 prosenttia samanlaisen tai siihen verrattavissa olevan tuotelajin kokonaisvientimäärästä unioniin. Tällä perusteella komissio totesi, ettei joidenkin tuotelajien kotimarkkinamyynti ollut edustavaa, sillä niiden osuus samanlaisen tai siihen verrattavissa olevan tuotelajin kokonaisvientimäärästä unioniin oli alle 5 prosenttia.

(22) Seuraavaksi komissio määritti kunkin tuotelajin osalta kotimarkkinoiden riippumattomille asiakkaille suuntautuvan kannattavan myynnin osuuden tutkimusajanjaksolla, jotta se voisi päättää, käytetäänkö normaaliarvon laskennassa tosiasiallista kotimarkkinamyyntiä perusasetuksen 2 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

(23) Normaaliarvo perustuu kunkin tuotelajin tosiasialliseen kotimarkkinahintaan riippumatta siitä, oliko myynti kannattavaa vai ei, jos

a) tuotelajin myynnin määrä vähintään laskettuja tuotantokustannuksia vastaavalla nettomyyntihinnalla on yli 80 prosenttia kyseisen tuotelajin kokonaismyyntimäärästä; ja

b) kyseisen tuotelajin painotettu keskimääräinen myyntihinta vastaa vähintään tuotannon yksikkökustannuksia.

(24) Tässä tapauksessa normaaliarvo on kyseisen tuotelajin koko kotimarkkinamyynnin hintojen painotettu keskiarvo tutkimusajanjakson aikana.

(25) Normaaliarvo on tuotelajien pelkästään kannattavan kotimarkkinamyynnin tuotelajikohtainen tosiasiallinen kotimarkkinahinta tutkimusajanjakson aikana, jos

a) tuotelajin kannattavan myynnin määrä on enintään 80 prosenttia tämän tuotelajin kokonaismyyntimäärästä; tai

b) tämän tuotelajin painotettu keskimääräinen hinta on alle tuotannon yksikkökustannusten.

(26) Normaaliarvon määrittämisessä käytetty kahden yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan kotimarkkinamyynti tapahtui suoraan riippumattomille asiakkaille. Kotimarkkinamyyntiä koskevasta analyysistä kävi ilmi, että osa kotimarkkinamyynnistä oli kannattavaa ja että painotettu keskimääräinen myyntihinta oli tuotantokustannuksia korkeampi. Näin ollen niiden tuotelajien osalta, joiden todettiin olevan samanlaisia kuin unioniin vietäväksi myydyt tuotelajit tai niihin verrattavissa, normaaliarvo laskettiin joko koko kotimarkkinamyynnin hintojen painotettuna keskiarvona tai soveltuvin osin ainoastaan kannattavan myynnin painotettuna keskiarvona.

(27) Niiden tuotelajien osalta, joiden kanssa samankaltaista tai verrattavissa olevaa tuotelajia ei myyty lainkaan tai ei myyty riittävästi tavanomaisessa kaupankäynnissä, tai jos tuotelajia ei myyty edustavassa määrin kotimarkkinoilla, komissio muodosti laskennallisen normaaliarvon perusasetuksen 2 artiklan 3 ja 6 kohdan mukaisesti.

(28) Laskennallinen normaaliarvo määritettiin lisäämällä kunkin yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan samankaltaisen tuotteen keskimääräisiin valmistuskustannuksiin tutkimusajanjakson aikana seuraavat:

a) painotetut keskimääräiset myynti-, yleis- ja hallintokustannukset, jotka aiheutuivat yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan samankaltaisen tuotteen kotimarkkinamyynnistä tavanomaisessa kaupankäynnissä tutkimusajanjakson aikana; ja

b) yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan saama painotettu keskimääräinen voitto samankaltaisen tuotteen kotimarkkinamyynnistä tavanomaisessa kaupankäynnissä tutkimusajanjakson aikana.

(29) Valituksen tekijä väitti, että rautamalmiin kohdistuva Intian vientivero, jonka suuruus tutkimusajanjaksolla oli 30 prosenttia, laski rautamalmin kotimarkkinahintoja ja vähensi pääraaka-aineesta vientiä harjoittaville tuottajille aiheutuvia kustannuksia 40 prosenttiin maailmanmarkkinahinnasta; väitteen mukaan tämän vaikutus pallografiittirautaputkien CIF-vientihintoihin EU:ssa oli 40–100 euroa/tonni tai 8–17 prosenttia vientihinnasta. Tämän vuoksi valituksen tekijä vaati, että normaaliarvoa oikaistaisiin asianmukaisesti.

(30) Vientiä harjoittavat tuottajat väittivät, että niiden Intiassa maksamat rautamalmin ostohinnat ovat samanlaisia kuin hinta, jolla rautamalmia viedään Intiasta. Lisäksi yksi vientiä harjoittava tuottaja väitti – tosin vasta Intiaan tehtyjen tarkastuskäyntien jälkeen –, että se alkoi tutkimusajanjakson jälkeen ostaa rautamalmia kolmansista maista.

(31) Komissio ei kyennyt toistaiseksi kootun näytön perusteella toteamaan alustavasti, ovatko rautamalmin Intian kotimarkkinahinnat matalampia muihin markkinoihin verrattuna.

(32) Unionin tuotannonalan ja vientiä harjoittavien tuottajien väitteitä ei näin ollen kyetty todentamaan tutkimuksen tässä vaiheessa, ja niitä tutkitaan tarkemmin tutkimuksen loppuvaiheessa samoin kuin rinnakkaisessa tukien vastaisessa tutkimuksessa.

3.2 **Vientihinta**

(33) Vientiä harjoittavat tuottajat veivät unioniin lähinnä tuojina toimivien etuyhteydessä olevien yritysten kautta. Suoraan riippumattomille asiakkaille suuntautuneen viennin määrä oli vain noin 1 prosentti niiden kokonaisviennistä unioniin.

(34) Jos vientiä harjoittavat tuottajat veivät tarkasteltavana olevaa tuotetta suoraan riippumattomille asiakkaille unionissa, vientihinta oli unioniin vietäväksi myydystä tuotteesta tosiasiallisesti maksettu tai maksettavaksi tuleva hinta perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdan mukaisesti.

(35) Jos vientiä harjoittavat tuottajat veivät tarkasteltavana olevaa tuotetta unioniin tuojana toimivien etuyhteydessä olevien yritysten kautta, vientihinta muodostettiin perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan mukaisesti sen hinnan perusteella, jolla tuotu tuote jälleenmyytiin ensimmäistä kertaa riippumattomille asiakkaille unionissa. Tällöin hintaan tehtiin oikaisuja kaikkien tuonnin ja jälleenmyynnin välisten kustannusten, myös myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten, sekä kertyneiden voittojen huomioon ottamiseksi. Koska etuyhteydettömät tuojat eivät tehneet yhteistyötä tutkimuksessa, keskimääräisenä voittona käytettiin 3,7:ää prosenttia valitukseen sisältyneiden tietojen pohjalta.

(36) Yksi vientiä harjoittavista tuottajista väitti, että vientihinnan tulisi perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan soveltamisen sijasta perustua vientiä harjoittavan tuottajan ja siihen etuyhteydessä olevien EU:ssa toimivien yritysten välisiin siirtohintoihin. Se väitti kyseisten hintojen olevan luotettavia siksi, että joidenkin jäsenvaltioiden tulli ja veroviranomaiset (alv:n ja tuloveron osalta) hyväksyivät, että kauppiaiden ja emoyritysten väliset liiketoimet ovat tavanomaisin markkinaehdoin toteutuneita liiketoimia.

(37) Komissio hylkäsi tämän väitteen alustavasti seuraavista syistä. Ensinnäkin tulliviranomaisten tarkastukset ovat tavoitteiltaan huomattavan erilaisia kuin polkumyyntitutkimuksen yhteydessä tehtävät komission tarkastukset. Koska tullin määrä on tässä tapauksessa nolla, tulliviranomaisilla ei ollut kannustinta kyseenalaistaa ilmoitettuja myyntihintoja. Komissio ei myöskään saanut riittävää näyttöä siitä, että veroviranomaiset nimenomaisesti hyväksyisivät vientiä harjoittavan tuottajan ja siihen etuyhteydessä olevien EU:ssa toimivien yritysten väliset siirtohinnat.

(38) Toiseksi väitettä, jonka mukaan alv-viranomaiset ovat hyväksyneet vientihintojen markkinaehtoisuuden, ei voida hyväksyä, koska kannettu arvonlisävero joka tapauksessa palautetaan yritykselle silloin, kun tämä myy tuodut hyödykkeet edelleen.

(39) Vientiä harjoittava tuottaja viittasi kahteen neuvoston asetukseen ([1]), joissa siirtohinnat oli hyväksytty. Kyseisissä kahdessa tapauksessa komissio pystyi kuitenkin vertaamaan etuyhteydessä olevien tuojien kautta tapahtunutta myyntiä etuyhteydettömien tuojien kautta tapahtuneeseen myyntiin; nyt käsillä olevassa tapauksessa tämä ei ole mahdollista, koska etuyhteydettömien tuojien kautta tapahtunut myynti ei ollut edustavaa (noin 1 prosentti kokonaismyynnistä unioniin).

([1]) Neuvoston asetus (EY) N:o 930/2003, annettu 26 päivänä toukokuuta 2003, Norjasta peräisin olevan viljellyn merilohen tuontia koskevan polkumyyntimenettelyn ja tukien vastaisen menettelyn sekä Chilestä ja Färsaarilta peräisin olevan viljellyn merilohen tuontia koskevan polkumyyntimenettelyn päättämisestä (EUVL L 133, 29.5.2003, s. 1), ja neuvoston asetus (EY) N:o 954/2006, annettu 27 päivänä kesäkuuta 2006, lopullisen polkumyyntitullin käyttöönottamisesta tiettyjen Kroatiasta, Romaniasta, Venäjältä ja Ukrainasta peräisin olevien raudasta tai teräksestä valmistettujen saumattomien putkien tuonnissa, neuvoston asetusten (EY) N:o 2320/97 ja (EY) N:o 348/2000 kumoamisesta, tiettyjen muun muassa Venäjältä ja Romaniasta peräisin olevien, raudasta tai seostamattomasta teräksestä valmistettujen saumattomien putkien tuontiin sovellettavien polkumyyntitullien välivaiheen tarkastelun ja toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun päättämisestä sekä tiettyjen muun muassa Venäjältä ja Romaniasta sekä Kroatiasta ja Ukrainasta peräisin olevien, raudasta tai seostamattomasta teräksestä valmistettujen saumattomien putkien tuontiin sovellettavien polkumyyntitullien välivaiheen tarkastelujen päättämisestä (EUVL L 175, 29.6.2006, s. 4).

(40) Toisen vientiä harjoittavan tuottajan kokonaisvientimyynnistä osaa (noin 10–17 prosenttia) ei jälleenmyyty siinä kunnossa kuin ne oli tuotu, sillä etuyhteydessä oleva yritys jalosti niitä Italiassa. Tämä etuyhteydessä oleva yritys toi maahan puolijalostettuja (pinnoittamattomia) putkia, joita jatkojalostettiin lisäämällä pinnoite putkien ulkopintaan (sinkki) ja sisäpintaan (sementti). Sekä tuodut pinnoittamattomat putket että valmiit putket kuuluvat tarkasteltavana olevan tuotteen määritelmään. Putkien sisä- ja ulkopinnoitteen lisääminen edellyttää huomattavia investointeja koneisiin ja laitteisiin, raaka-aineita sekä ammattitaitoisia työntekijöitä.

(41) Jos tuotteita jälleenmyydä samanlaisessa kunnossa, jossa ne olivat tuotaessa, komissio voi muodostaa vientihinnan ”millä tahansa muulla hyväksyttävällä perusteella”, kuten perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdassa säädetään. Nyt käsillä olevassa tapauksessa komissio on alustavasti päättänyt oikaista hintaa, jolla jalostettu tuote jälleenmyytiin ensimmäistä kertaa riippumattomille asiakkaille unionissa, tuonnin ja jälleenmyynnin välillä aiheutuneilla kustannuksilla (jalostuskustannukset pois luettuna), myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksilla sekä voiton määrällä. Komissio jatkaa EU:ssa syntyneiden jalostuskustannusten tutkimista määritelläkseen mahdollisen oikaisun asianmukaisuuden ja suuruuden. Koska muuta järkevää vertailukohtaa ei ollut, etuyhteydettömän tuojan keskimääräisenä voittona käytettiin 3,7:ää prosenttia valitukseen sisältyneiden tietojen pohjalta. Vientihinta muodostettiin laskennallisesti tältä pohjalta seuraavista syistä:

— tuotuja pinnoittamattomia putkia ei myydä unionin markkinoilla, koska niitä ei voida käyttää vedenjakelussa tai viemäröinnissä ilman jatkojalostusta. Samasta syystä pinnoittamattomia putkia ei myydä myöskään Intian kotimarkkinoilla;

— kun otetaan huomioon tuotujen pinnoittamattomien putkien muuttamisessa käyttökelpoiseksi tuotteeksi tarvittavat laitteet, raaka-aineet ja työvoima, jalostuskustannukset ovat huomattavat ja paljon suuremmat kuin kustannukset, jotka aiheutuvat tuotteen viimeistelystä asiakkaan vaatimusten mukaiseksi, ja siksi näiden kustannusten vähentäminen johtaisi kohtuuttomaan ja keinotekoiseen tulokseen.

(42) Muiden tuotujen tuotteiden tapauksessa molemmilla vientiä harjoittavilla tuottajilla oli Yhdistyneessä kuningaskunnassa toimiva etuyhteydessä oleva tuoja, joka jatkojalosti tuotuja tuotteita lisäämällä niihin laippoja ja leikkaamalla putket pienempiin kokoihin.

(43) Komissio määritti alustavasti näiden tuotteiden vientihinnan perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan mukaisesti oikaisemalla hintaa, jolla tuotu tuote jälleenmyytiin ensimmäistä kertaa riippumattomille asiakkaille kaikilla unionissa, tuonnin ja jälleenmyynnin välillä aiheutuneilla kustannuksilla, mukaan luettuna jalostuskustannukset unionissa, myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset sekä voitto, jotta hinta saatiin palautettua jalostamattomien (leikkaamattomien ja/tai laipattomien) tuotteiden tasolle. Koska muuta järkevää vertailukohtaa ei ollut, etuyhteydettömän tuojan keskimääräisenä voittona käytettiin 3,7:ää prosenttia valitukseen sisältyneiden tietojen pohjalta.

(44) Yksi vientiä harjoittavista tuottajista väitti, että niiden tuotelajien tapauksessa, joita ei jälleenmyyty samanlaisessa kunnossa kuin ne olivat tuotaessa, koska etuyhteydessä oleva yritys jalosti niitä, komission ei vientihintaa muodostaessaan pitäisi käyttää perustana ensimmäisiltä riippumattomilta asiakkailta veloitettuja hintoja; sen sijaan perustana olisi käytettävä vientiä harjoittavan tuottajan suoraan unioniin tapahtuvaa myyntiä täydennettynä mahdollisesti vientihinnoilla, joilla yritys myi riippumattomille asiakkaille kolmansissa maissa.

(45) Komissio päätteli alustavasti, että ehdotettu lähestymistapa oli hylättävä. Ensinnäkin kyseisen vientiä harjoittavan tuottajan suora myynti unioniin oli sekä määrän että arvon puolesta hyvin vähäistä tutkimusajanjaksolla, eikä se näin ollen ollut edustavaa. Toiseksi myynti kolmansiin maihin ei ole järkevä perusta, koska se ei kuvasta riittävän hyvin vientiä harjoittavan tuottajan taloudellista asemaa ja käyttäytymistä unionin markkinoilla, varsinkin kun otetaan huomioon se tosiseikka, että kyseinen vientiä harjoittava tuottaja myi samana ajanjaksona unioniin suuria määriä etuyhteydessä olevien kauppiaiden kautta.

(46) Vientiä harjoittava tuottaja väitti lisäksi, että oikaisut olisi rajattava ”tuonnin ja jälleenmyynnin välisiin kuluihin” ja niiden tulisi näin ollen liittyä kohtuullisella tavalla jälleenmyyntiprosessiin. Näihin kuluihin ei siis voi sisältyä esimerkiksi myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia, jotka normaalisti aiheutuisivat tuottajalle, käsittelijälle tai viejälle. EU:ssa toimivien etuyhteydessä olevien yritysten myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset eivät olisi kohtuullisia kustannuksia pelkälle tuojalle. Kyseinen vientiä harjoittava tuottaja ja siihen etuyhteydessä olevat yritykset EU:ssa ovat väitteen mukaan yksi taloudellinen yksikkö, millä olisi vaikutusta siihen, millaisia oikaisuja voidaan tehdä vientihintaa muodostettaessa.

(47) Lisäksi yritys väitti, että vientihinnan muodostamisessa käytettävät myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset sekä voitto olisi laskettava uudelleen siten, että ne koskisivat vain tuojan toimintaa.

(48) Oikaisujen rajaamista ”tuonnin ja jälleenmyynnin välisiin kuluihin” koskevan väitteen osalta komissio viittaa unionin tuomioistuinten vakiintuneeseen oikeuskäytäntöön, jonka mukaan perusasetuksen 2 artiklan 9 kohta ei sulje pois sitä mahdollisuutta, että oikaisuja tehdään ennen tuontia aiheutuneiden kustannusten huomioon ottamiseksi, mikäli kyseiset kustannukset yleensä kuuluvat tuojalle. Lisäksi tästä oikeuskäytännöstä seuraa, ettei yksittäisen taloudellisen yksikön olemassaolo vaikuta sovellettavuuteen eikä perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdassa säädettyihin oikaisuihin. Oikeuskäytännössä annetaan myös ymmärtää, ettei myöskään se, että etuyhteydessä olevat yritykset hoitavat vain joitakin tehtäviä, estä perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan soveltamista, mutta asia otetaan huomioon siten, että hinnasta, jolla tarkasteltavana oleva tuote jälleenmyydään ensimmäiselle riippumattomalle ostajalle, vähennetään pienemmät myynti-, yleis- ja hallintokustannukset. Joka tapauksessa todistustaakka on sillä asianomaisella osapuolella, joka aikoo riitauttaa perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan perusteella tehtyjen oikaisujen laajuuden. Jos tämä osapuoli siis katsoo oikaisujen olevan liiallisia, sen on toimitettava väitteidensä ja etenkin tämän vaihtoehtoisen tullin perustana oleva näyttö ja laskelmat. Koska komissio katsoo, että vientihinnan muodostamisessa alustavasti käytettyjen myynti-, yleis- ja hallintokustannusten taso kuvastaa etuyhteydessä olevien yritysten toimintoja, se hylkäsi nämä väitteet alustavasti.

3.3 **Vertailu**

(49) Komissio vertaili normaaliarvoa ja yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien vientihintaa noudettuna lähettäjältä -tasolla.

(50) Valituksen tekijä vaati komissiota soveltamaan perusasetuksen 2 artiklan 11 kohdan toisessa virkkeessä säädettyjä kohdennettua polkumyyntiä koskevia poikkeuksellisia menetelmiä, koska sen mukaan ”*vientihintojen rakenteessa on eri ostajien ja alueiden välillä huomattavia eroja, jotka johtavat merkittävästi korkeampiin polkumyyntimarginaaleihin, sillä intialaisten viejien kohteena ovat Yhdistynyt kuningaskunta, Espanja, Italia ja Ranska sekä tietyt suurasiakkaat*”.

(51) Komissio hylkäsi kohdennettua polkumyyntiä koskevat väitteet alustavasti, koska valituksen tekijä ei toimittanut väitteensä tueksi riittävää näyttöä. Ainoa toimitettu näyttö koostui Eurostatin tiedoista, joista käy ilmi, että suurin osa vientiä harjoittavien tuottajien viennistä unioniin tuodaan ainoastaan neljän jäsenvaltion kautta. Tämä vienti voidaan myöhemmin kuitenkin kuljettaa myös muihin jäsenvaltioihin. Lisäksi ja ennen muuta on todettava, että jäsenvaltioiden välisistä hintaeroista ei toimitettu näyttöä.

(52) Komissio ei myöskään kyennyt vahvistamaan ostajien ja alueiden välisiä huomattavia eroja vientihintojen rakenteessa. Tutkimus osoitti, että joissakin jäsenvaltioissa myyvien unionin tuottajien hinnat olivat unionin keskiarvoa matalampia, mutta tätä ei voitu yhdistää kohennettuihin polkumyyntikäytäntöihin, varsinkin kun tilanne oli samanlainen jo ennen kuin intialaiset vientiä harjoittavat tuottajat alkoivat viedä unioniin.

(53) Jos se oli tarpeen tasapuolisen vertailun varmistamiseksi, komissio oikaisi normaaliarvoa ja/tai vientihintaa hintoihin ja hintojen vertailtavuuteen vaikuttavien erojen huomioon ottamiseksi perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaisesti. Oikaisuja tehtiin rahti-, vakuutus-, käsittely-, pakkaus- ja luottokustannusten sekä pankkimaksujen, palkkioiden, tuontimaksujen ja myynnin jälkeisten kustannusten osalta. Oikaisuja ei kuitenkaan tehty tullien palautusten osalta, koska vientiä harjoittavat tuottajat eivät osoittaneet, että vientimyyntiä koskevat kantamattomat tai palautetut verot sisältyvät kotimarkkinahintaan.

(54) Intialaiset vientiä harjoittavat tuottajat esittivät hyvin myöhäisessä tutkimuksen vaiheessa väitteen, jonka mukaan tuotevalvontakoodeissa (PCN) on huomattavia fyysisiä eroja, jotka oikeuttaisivat oikaisujen tekemisen tasapuolisen hintavertailun takaamiseksi tai tiettyjen valituksen tekijän tuottamien erityistuotteiden jättämisen soveltamisalan ulkopuolelle. Tällaisia fyysisiä erityispiirteitä ja oikaisujen mahdollista arvoa koskevien tietojen tueksi ei kuitenkaan esitetty näyttöä siinä määrin, että asiaan voitaisiin ottaa kantaa tutkimuksen tässä vaiheessa. Tämän vuoksi väite hylättiin alustavasti.

3.4 **Polkumyyntimarginaalit**

(55) Komissio vertasi yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien osalta samankaltaisen tuotteen kunkin tuotelajin painotettua keskimääräistä normaaliarvoa tarkasteltavana olevan tuotteen vastaavan tuotelajin painotettuun keskimääräiseen vientihintaan perusasetuksen 2 artiklan 11 ja 12 kohdan mukaisesti.

(56) Yhteistyössä toimimisen aste on tässä tapauksessa korkea, koska yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien osuus unioniin suuntautuvasta kokonaisviennistä tutkimusajanjaksolla oli 100 prosenttia. Tämän perusteella komissio päätti asettaa jäännöspolkumyyntimarginaalin sen yhteistyössä toimineen yrityksen tasolle, jonka polkumyyntimarginaali oli korkein.

(57) Väliaikaiset polkumyyntimarginaalit – ilmaistuina prosentteina CIF-hinnasta unionin rajalla tullaamattomana – ovat seuraavat:

Yrityksen nimi	Väliaikainen polkumyyntimarginaali
Jindal Saw Ltd	31,2 %
Electrosteel Casting Ltd	15,3 %
Kaikki muut yritykset	31,2 %

4. VAHINKO

4.1 Unionin tuotannonalan ja unionin tuotannon määritelmä

(58) Tutkimusajanjakson aikana samankaltaista tuotetta valmisti kolme tuottajaa unionissa. Nämä tuottajat muodostavat perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun 'unionin tuotannonalan'.

(59) Koska unionin tuottajia on vain kolme ja koska SG PAM -ryhmä toimitti tiedot tytäryhtiöistään ja arviot sen ainoan unionin tuottajan osalta, joka ei toiminut yhteistyössä, kaikki luvut esitetään indeksoituina tai vaihteluväleinä tutkimuksessa yhteistyössä toiminutta toista unionin tuottajaa koskevien tietojen luottamuksellisuuden suojaamiseksi.

(60) Unionin kokonaistuotannoksi tutkimusajanjaksolla vahvistettiin 550 000–650 000 tonnia. Komissio määritti unionin kokonaistuotannon määrän unionin tuotannonalaa koskevien saatavilla olevien tietojen, esimerkiksi yhteistyössä toimimatonta tuottajaa koskevien valituksessa esitettyjen tietojen ja yhteistyössä toimineilta unionin tuottajilta tutkimuksen kuluessa kerättyjen tietojen perusteella. Kuten johdanto-osan 7 kappaleessa todetaan, unionissa on vain kolme tuottajaa ja yhteistyössä toimineet kaksi tuottajaa muodostavat noin 96 prosenttia unionin kokonaistuotannosta.

4.2 Unionin kulutus

(61) Komissio määritti unionin kulutuksen unionin tuotannonalan unionissa tapahtuneen myynnin sekä kolmansista maista unioniin tulevan tuonnin perusteella. Komissio määritti unionin tuotannonalan kokonaismyynnin yhteistyössä toimineilta unionin tuottajilta kerättyjen tietojen sekä yhteistyöhön osallistumatonta tuottajaa koskevien valituksessa esitettyjen tietojen perusteella. Tuontimäärät saatiin Eurostatin tiedoista.

(62) Unionin kulutus kehittyi seuraavasti:

Unionin kulutus

	2011	2012	2013	Tutkimusajanjakso
Indeksi	*100*	*84*	*83*	*97*

Lähde: Kyselylomakevastaukset, valitukseen sisältyneet tiedot ja Eurostat.

(63) Unionin kulutus laski tarkastelujakson aikana 3,3 prosenttia. Unionin kulutuksen kuvaaja on u-mainen: kulutus laski merkittävästi vuosien 2011 ja 2012 välillä (eli 16 %) mutta nousi merkittävästi tutkimusajanjaksolla. Pallografiittirautaputkien loppukäyttäjiä ovat vedenjakelu-, viemäröinti- ja kastelualan yritykset. Nämä ovat useimmiten julkisyhteisöjä, jotka ovat riippuvaisia valtion rahoituksesta. Vuosina 2011 ja 2012 talouskriisi syveni valtion velkakriisiksi. Tämä sai unionin viranomaiset vähentämään julkisia investointeja ja menoja rankalla kädellä, mikä selittää huomattavan laskun pallografiittirautaputkien kysynnässä etenkin esimerkiksi Espanjassa, Portugalissa ja Italiassa.

4.3 **Tuonti Intiasta**

4.3.1 *Intiasta tulevan tuonnin määrä ja markkinaosuus*

(64) Komissio vahvisti tuonnin määrän Eurostatin tietojen perusteella. Eurostatin tiedot olivat johdonmukaisia intialaisten vientiä harjoittavien tuottajien toimittamien tietojen kanssa. Tuonnin markkinaosuus määritettiin samalla tavalla.

(65) Tuonti asianomaisesta maasta unioniin kehittyi seuraavasti:

Tuontimäärä (tonnia) ja markkinaosuus

	2011	2012	2013	Tutkimusajanjakso
Intiasta peräisin olevan tuonnin määrä	75 000–85 000	60 000–70 000	75 000–85 000	95 000–105 000
Tuontimäärä (*indeksi*)	*100*	*83*	*101*	*123*
Markkinaosuus (*indeksi*)	*100*	*99*	*122*	*127*

Lähde: Eurostat ja kyselylomakevastaukset.

(66) Vaikka markkinat supistuivat, tuontimäärät Intiasta kasvoivat huomattavasti eli yli 22 prosentilla tarkastelujaksolla. Intialaisten vientiä harjoittavien tuottajien markkinaosuus kasvoi samalla ajanjaksolla 3,5 prosenttiyksikköä.

4.3.2 *Intiasta tulevan tuonnin hinnat ja hinnan alittavuus*

(67) Komissio määritti tuonnin hinnat Eurostatin tietojen perusteella. Tuonnin hintojen alittavuus määritettiin intialaisten vientiä harjoittavien tuottajien sekä unionin tuotannonalan toimittamien tietojen perusteella.

(68) Intiasta unioniin tulevan tuonnin keskimääräinen hinta kehittyi seuraavasti:

Tuontihinnat (euroa/tonni)

	2011	2012	2013	Tutkimusajanjakso
Intia	650–750	700–800	600–700	600–700
Indeksi	*100*	*106*	*99*	*98*

Lähde: Eurostat ja kyselylomakevastaukset.

(69) Intialaisten tuotteiden hinnat laskivat hiukan, kun tarkastellaan koko tarkastelujaksoa. Intialaisten tuotteiden hinnat nousivat vuonna 2012 (5,7 prosenttia) mutta laskivat sitäkin enemmän vuonna 2013 (– 6,2 prosenttia).

(70) Komissio määritti hinnan alittavuuden tutkimusajanjaksolla vertaamalla

a) etuyhteydettömiltä asiakkailta unionin markkinoilla veloitettuja unionin tuottajien tuotelajikohtaisia painotettuja keskimääräisiä myyntihintoja, jotka on oikaistu noudettuna lähettäjältä -tasolle; ja

b) vastaavia intialaisten yhteistyössä toimineiden tuottajien ensimmäiseltä riippumattomalta asiakkaalta unionin markkinoilla veloittamia tuotelajikohtaisia painotettuja keskimääräisiä hintoja, jotka on määritetty CIF-tasolla ja oikaistu asianmukaisesti tuonnin jälkeisten kustannusten huomioon ottamiseksi;

c) hintoja, jotka oikaistiin tarvittaessa ja joista oli vähennetty alennukset ja hyvitykset, vertailtiin tuotelajeittain samassa kaupan portaassa tapahtuneiden liiketoimien osalta. Vertailun tulos ilmaistiin prosentteina unionin tuottajien liikevaihdosta tutkimusajanjakson aikana. Tulos osoitti yhteistyössä toimineiden kahden vientiä harjoittavan tuottajan painotetun keskimääräisen hinnan alittavuuden marginaalin olevan 34 ja 42,4 prosenttia.

4.4 **Unionin tuotannonalan taloudellinen tilanne**

4.4.1 *Yleisiä huomioita*

(71) Tutkittaessa polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vaikutusta unionin tuotannonalaan arvioitiin perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdan mukaisesti kaikki taloudelliset indikaattorit, jotka vaikuttivat unionin tuotannonalan tilanteeseen tarkastelujaksolla.

(72) Vahingon määrittämistä varten komissio erotti toisistaan makro- ja mikrotaloudelliset vahinkoindikaattorit. Komissio arvioi makrotaloudelliset indikaattorit yhteistyössä toimineiden unionin tuottajien kyselylomakevastauksiin sisältyneiden tietojen ja yhteistyöhön osallistumatonta tuottajaa koskevien valituksessa esitettyjen arvioiden perusteella. Komissio arvioi mikrotaloudelliset indikaattorit yhteistyössä toimineilta unionin tuottajilta saatuihin kyselylomakevastauksiin sisältyvien tietojen perusteella. Kumpaakin ryhmää koskevien tietojen todettiin edustavan unionin tuotannonalan taloudellista tilannetta.

(73) Makrotaloudellisia indikaattoreita ovat tuotanto, tuotantokapasiteetti, kapasiteetin käyttöaste, myyntimäärä, markkinaosuus, kasvu, työllisyys, tuottavuus, polkumyyntimarginaalin merkittävyys ja toipuminen aiemman polkumyynnin vaikutuksista.

(74) Mikrotaloudellisia indikaattoreita ovat keskimääräiset yksikköhinnat, yksikkökustannukset, työvoimakustannukset, varastot, kannattavuus, kassavirta, investoinnit, investointien tuotto ja pääoman saanti.

4.4.2 *Makrotaloudelliset indikaattorit*

4.4.2.1 Tuotanto, tuotantokapasiteetti ja kapasiteetin käyttöaste

(75) Unionin kokonaistuotanto, tuotantokapasiteetti ja kapasiteetin käyttöaste kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Tuotanto, tuotantokapasiteetti ja kapasiteetin käyttöaste

	2011	2012	2013	Tutkimusajanjakso
Tuotantomäärä (*indeksi*)	*100*	*79*	*91*	*101*
Tuotantokapasiteetti (*indeksi*)	*100*	*100*	*100*	*100*
Kapasiteetin käyttöaste (%)	52–57	42–47	45–50	53–58

Lähde: Kyselylomakevastaukset ja valitukseen sisältyneet tiedot.

(76) Unionin tuotannonalan kokonaistuotanto oli tutkimusajanjaksolla hiukan suurempi kuin vuonna 2011 huolimatta siitä, että myynti EU:ssa oli huomattavasti pienempi tutkimusajanjaksolla. Tuotannon kasvu selittyy vientimyynnin kasvulla.

(77) Kapasiteetti säilyi vakaana koko tarkastelujakson ajan. Kapasiteetin käyttöaste nousi tarkastelujaksolla hienoisesti samaan tahtiin tuotannon kasvun kanssa. Kapasiteetin käyttöaste pysyi kuitenkin matalana ollen 53–58 prosenttia. Pallografiittirautaputkien tuotannonalan kiinteät kustannukset ovat suhteellisen korkeat. Matala kapasiteetin käyttöaste heikentää kykyä kattaa kiinteät kustannukset, mikä on yksi unionin tuotannonalan heikon kannattavuuden syistä.

4.4.2.2 Myyntimäärä ja markkinaosuus

(78) Unionin tuotannonalan myyntimäärä ja markkinaosuus kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Unionin tuotannonalan myyntimäärä ja markkinaosuus

	2011	2012	2013	Tutkimusajanjakso
Myyntimäärä (*indeksi*)	*100*	*83*	*81*	*94*
Markkinaosuus (*indeksi*)	*100*	*100*	*97*	*97*

Lähde: Kyselylomakevastaukset, valitukseen sisältyneet tiedot ja Eurostat.

(79) Unionin tuotannonalan myynti väheni 6,4 prosenttia tarkastelujaksolla laskien 450 000–500 000:een tutkimusajanjaksolla. Unionin tuotannonalan myyntimäärä laski huomattavasti jyrkemmin kuin kulutuksen määrä.

4.4.2.3 Kasvu

(80) Tarkasteltavana olevan tuotteen kokonaiskulutus unionissa laski tarkastelujaksolla lähes 3,3 prosentilla. Kulutus laski jyrkästi vuonna 2012 (yli 16 prosenttia), pysyi alhaalla vuonna 2013 ja alkoi sen jälkeen elpyä tutkimusajanjaksolla. Tarkastelujakson alussa unionin tuotannonalan myynti, kolmansista maista tuleva tuonti sekä Intiasta peräisin oleva tuonti laskivat linjassa kulutuksen laskun kanssa. Vaikka kulutus oli vähäistä ja unionin tuotannonalan kannattavuus negatiivista, intialaiset valmistajat onnistuivat vuonna 2013 kuitenkin lisäämään sekä myyntiään että markkinaosuuttaan merkittävästi. Intialaisen myynnin menestyksellinen lisääntyminen laskevilla markkinoilla oli mahdollista ainoastaan aggressiivisten alihinnoittelu- ja polkumyyntikäytäntöjen vuoksi. Aggressiiviset myynti- ja hinnoittelustrategiat jatkuivat tutkimusajanjaksolla. Tämän tuloksena unionin tuotannonalan myyntimäärä laski kulutusta enemmän, ja unionin tuotannonalan markkinaosuus supistui tarkastelujaksolla 2,5 prosenttiyksikköä, samaan aikaan kun intialaisten tuottajien markkinaosuus kasvoi 3,5 prosenttiyksiköllä.

4.4.2.4 Työllisyys ja tuottavuus

(81) Työllisyys ja tuottavuus kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Työllisyys ja tuottavuus

	2011	2012	2013	Tutkimusajanjakso
Työntekijöiden lukumäärä *Indeksi*	*100*	*93*	*93*	*99*
Tuottavuus (*indeksi*)	*100*	*82*	*96*	*102*

Lähde: Kyselyvastaukset.

(82) Työllisyys ja tuottavuus olivat tutkimusajanjaksolla samalla tasolla kuin vuonna 2011. Kuten johdanto-osan 77 kappaleessa mainittiin, työllisyyden pysyminen ennallaan johtui kuitenkin lähinnä unionin ulkopuolisen myynnin merkittävästä kasvusta.

4.4.2.5 Polkumyyntimarginaalin suuruus ja toipuminen aiemmasta polkumyynnistä

(83) Kaikki polkumyyntimarginaalit olivat merkittävästi vähimmäistasoa korkeammat. Tosiasiallisten polkumyyntimarginaalien vaikutus unionin tuotannonalaan oli merkittävä, kun otetaan huomioon asianomaisesta maasta tulevan tuonnin määrä ja hinnat.

(84) Kyseessä on ensimmäinen tarkasteltavana olevaa tuotetta koskeva polkumyyntitutkimus. Käytettävissä ei näin ollen ollut tietoja, joiden pohjalta olisi voitu arvioida mahdollisen aiemman polkumyynnin vaikutuksia.

4.4.3 *Mikrotaloudelliset indikaattorit*

4.4.3.1 Hinnat ja niihin vaikuttavat tekijät

(85) Yhteistyössä toimineiden unionin tuottajien keskimääräiset yksikkömyyntihinnat etuyhteydettömille asiakkaille unionissa kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Myyntihinnat unionissa

	2011	2012	2013	Tutkimusajanjakso
Keskimääräinen yksikkömyyntihinta unionissa (euroa/tonni)	950–1 000	1 000–1 050	1 000–1 050	950–1 000
Indeksi	*100*	*105*	*104*	*101*
Yksikkökohtaiset tuotantokustannukset (euroa/tonni)	900–950	1 000–1 050	900–950	850–900
Indeksi	*100*	*110*	*104*	*96*

Lähde: Kyselyvastaukset.

(86) Keskimääräinen yksikkömyyntihinta kehittyi pääosin linjassa tuotantokustannusten kanssa. Se nousi vuonna 2012 samaan aikaan tuotantokustannusten kasvun kanssa, ja laski tuotantokustannusten vähenemisen myötä vuodesta 2013 tutkimusajanjaksolle. Tuotantokustannusten lasku johtui lähinnä pääasiallisen raaka-aineen – rautamalmin ja metalliromun – hintojen laskusta.

4.4.3.2 Työvoimakustannukset

(87) Yhteistyössä toimineiden unionin tuottajien keskimääräiset työvoimakustannukset kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Keskimääräiset työvoimakustannukset työntekijää kohti

	2011	2012	2013	Tutkimusajanjakso
Indeksi	*100*	*100*	*103*	*104*

Lähde: Kyselyvastaukset.

(88) Keskimääräiset työvoimakustannukset työntekijää kohden nousivat tarkastelujaksolla 4 prosenttia. Eurostatin tietojen mukaan nousu oli hillitympää kuin palkkojen yleinen nousu unionissa.

4.4.3.3 Varastot

(89) Yhteistyössä toimineiden unionin tuottajien varastot kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Varastot

	2011	2012	2013	Tutkimusajanjakso
Loppuvarastot (indeksi)	*100*	*74*	*73*	*82*

Lähde: Kyselyvastaukset.

(90) Loppuvarastot pienenivät tarkastelujakson aikana. Loppuvarastojen pieneneminen johtui lähinnä aiempaa tiukemmista käyttöpääomavaatimuksista, jotka unionin tuotannonalan hallinto oli ottanut käyttöön.

4.4.3.4 Kannattavuus, kassavirta, investoinnit, investointien tuotto ja pääoman saanti

(91) Yhteistyössä toimineiden unionin tuottajien kannattavuus, kassavirta, investoinnit ja investointien tuotto kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Kannattavuus, kassavirta, investoinnit ja investointien tuotto

	2011	2012	2013	Tutkimusajanjakso
Riippumattomille asiakkaille unionissa tapahtuneen myynnin kannattavuus (% liikevaihdosta)	2,5–3,0	– 5,5— 6,0	– 1,0— 1,5	1,5–2,0
Kassavirta (*indeksi*)	*100*	*92*	*67*	*101*
Investoinnit (*indeksi*)	*100*	*60*	*67*	*120*
Investointien tuotto (%)	49	– 155	– 29	20

Lähde: Kyselyvastaukset.

(92) Komissio määritti yhteistyössä toimineiden unionin tuottajien kannattavuuden ilmaisemalla samankaltaisen tuotteen myynnistä etuyhteydettömille asiakkaille unionissa saadun nettovoiton ennen veroja prosentteina tämän myynnin liikevaihdosta. Unionin tuotannonalan kannattavuus laski 2,5–3,0 prosentista vuonna 2011 1,5–2,0 prosenttiin tutkimusajanjaksolla; kannattavuus oli negatiivista vuosina 2012 ja 2013. Tarkasteltavana olevan tuotteen unionin-myynnistä suurin osa tapahtui yhteistyössä toimineiden EU:n tuottajien myyntiyhtiöiden kautta, ja niiden kustannukset ja kannattavuus otettiin huomioon.

(93) Nettokassavirralla tarkoitetaan yhteistyössä toimineiden unionin tuottajien kykyä rahoittaa toimintaansa itse. Kassavirta pysyi samantasoisena vuonna 2011 ja tutkimusajanjaksolla.

(94) Investointien taso oli tutkimusajanjaksolla korkeampi kuin vuonna 2011. Vuosina 2012 ja 2013 investointien taso oli kuitenkin paljon matalampi, eikä tutkimusajanjaksolla tapahtunut nousu riittänyt kompensoimaan aiempien vuosien laskua. Investointien tuotolla tarkoitetaan voittoa ilmaistuna prosentteina investointien nettokirjanpitoarvosta. Investointien tuotto oli tutkimusajanjaksolla huomattavasti matalampi kuin vuonna 2011.

4.4.4 *Vahinkoa koskevat päätelmät*

(95) Unionin tuotannonala menetti markkinaosuuttaan 2,5 prosenttiyksikköä laskevilla markkinoilla, ja sen myynti unionin markkinoilla väheni lähes 6,4 prosenttia. Kapasiteetin käyttöaste pysyi matalana 53–58 prosentissa koko tarkastelujakson ajan, mikä heikensi unionin tuotannonalan kykyä kattaa kiinteät kustannukset. Vaikka unionin tuotannonalan kannattavuus oli käynyt pohjalukemissa vuonna 2012, se oli tutkimusajanjaksolla edelleen hyvin heikko 1,5–2,0 prosenttia ja alitti selvästi tavoitevoiton. Samaan aikaan Intiasta peräisin olevan tuonnin määrä lisääntyi 22,6 prosenttia, ja sen markkinaosuus kasvoi 3,5 prosenttiyksikköä.

(96) Muut indikaattorit pysyivät suhteellisen vakaina. Niiden pelastukseksi koitui kuitenkin se, että unionin tuotannonalan myynti unionin ulkopuolella kasvoi merkittävästi. Ainoa selkeän positiivisesti kehittynyt indikaattori oli investoinnit, jotka kasvoivat 20 prosenttia. Vuosina 2012 ja 2013 investointien taso oli kuitenkin paljon matalampi, eikä tutkimusajanjaksolla tapahtunut nousu riittänyt kompensoimaan aiempien vuosien laskua.

(97) Erittäin heikko kannattavuus yhdistettynä jatkuvaan myynnin ja markkinaosuuden menetykseen unionissa tarkoittaa sitä, että unionin tuotannonalan taloustilanne on vaikea.

(98) Edellä esitetyn perusteella komissio päätteli alustavasti, että unionin tuotannonalalle on aiheutunut perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdassa tarkoitettua merkittävää vahinkoa.

5. **SYY-YHTEYS**

(99) Perusasetuksen 3 artiklan 6 kohdan mukaisesti komissio tutki, oliko asianomaisesta maasta polkumyynnillä tapahtunut tuonti aiheuttanut merkittävää vahinkoa unionin tuotannonalalle. Perusasetuksen 3 artiklan 7 kohdan mukaisesti komissio tutki myös, olisivatko muut tiedossa olleet tekijät voineet samaan aikaan aiheuttaa vahinkoa unionin tuotannonalalle. Komissio varmisti, ettei mitään muiden tekijöiden kuin asianomaisesta maasta polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin aiheuttamaa mahdollista vahinkoa pidetä polkumyynnillä tapahtuvasta tuonnista johtuvana. Nämä tekijät ovat talouskriisi ja kysynnän väheneminen, tuonti kolmansista maista, unionin tuotannonalan vientitulos ja korvaavien tuotteiden, esimerkiksi muoviputkien, aiheuttama kilpailu.

5.1 **Polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vaikutukset**

(100) Intialaisten vientiä harjoittavien tuottajien myyntimäärä unionissa oli lähes kaksi kertaa niin suuri 75 000–85 000 kuin kaikki muu tuonti yhteensä (45,8 kt) jo tarkastelujakson alussa. Intian myynti laski linjassa kulutuksen kanssa vuonna 2012, mutta se markkinaosuus säilyi noin 10–15 prosentissa. Vaikka kulutus oli vähäistä ja unionin tuotannonalan kannattavuus negatiivista, intialaiset valmistajat onnistuivat vuonna 2013 kuitenkin lisäämään sekä myyntiään että markkinaosuuttaan merkittävästi. Tällainen intialaisen myynnin menestyksellinen lisääntyminen laskevilla markkinoilla oli mahdollista ainoastaan aggressiivisen hinnoittelun ansiosta – intialaiset tuontihinnat laskivat vuonna 2013 vuosimuutoksen ollessa 6,2 prosenttia. Aggressiivinen hinnoittelu jatkui tutkimusajanjaksolla. Intialaisten vientiä harjoittavien tuottajien myyntimäärä oli yli 100 000, ja niiden markkinaosuus oli 15–20 prosenttia tutkimusajanjaksolla. Näin merkittävä kasvu oli mahdollista alittamalla merkittävästi unionin tuottajien hinnat. Hintojen alittavuuden tasoksi määritettiin 34 ja 42,4 prosenttia. Samaan aikaan kun intialaisen tuonnin myynti ja markkinaosuus kasvoivat huomattavasti, unionin tuotannonalan myyntimäärä laski kulutuksen laskua voimakkaammin; unionin tuotannonalan myynti laski 6,4 prosenttia ja markkinaosuus supistui 2,5 prosenttiyksiköllä.

(101) Kun otetaan huomioon selvästi todettu ajallinen yhteys unionin tuottajien hinnat merkittävästi alittavin hinnoin tapahtuneen Intiasta peräisin olevan polkumyyntituonnin ja toisaalta unionin tuotannonalan myyntimäärien vähentymisen ja markkinaosuuden supistumisen välillä, voidaan päätellä, että polkumyyntituonti oli syynä unionin tuotannonalan vahingolliseen tilanteeseen.

5.2 **Muiden tekijöiden vaikutukset**

5.2.1 *Talouskriisi ja kysynnän lasku*

(102) Tarkasteltavana olevan tuotteen kulutus unionissa supistui tarkastelujaksolla 3,3 prosenttia, kun taas Intiasta tulevan tuonnin määrä kasvoi samana aikana 22,6 prosenttia. Kulutuksen jyrkimmän laskun (15 % vuodesta 2011 vuoteen 2012) aiheuttajia olivat talouskriisi ja julkisten menojen väheneminen. Kulutuksen supistumisella näyttää olleen myötävaikutusta vahingon syntymiseen tarkastelujakson alussa, ja sillä on voinut olla vaikutusta siihen myös vuonna 2013. Vuonna 2013 ja etenkin tutkimusajanjaksolla suurin vahinkotekijä, joka aiheutti laskupainetta unionin tuotannonalan myyntiin unionissa ja esti kannattavuuden palautumisen kestävälle tasolle, oli kuitenkin intialainen polkumyyntituonti.

5.2.2 *Kolmansista maista tuleva tuonti*

(103) Muista kolmansista maista tulevan tuonnin määrä kehittyi tarkastelujaksolla seuraavasti:

Tuontimäärät kolmansista maista (tonnia)

	2011	2012	2013	Tutkimusajanjakso
Kiina	31 136	28 019	12 266	13 903
Indeksi	*100*	*90*	*39*	*45*

	2011	2012	2013	Tutkimusajanjakso
Kolmannet maat Kiinaa lukuun ottamatta	14 693	12 183	20 153	22 524
Indeksi	*100*	*83*	*137*	*153*
Kaikki kolmannet maat	45 828	40 202	32 419	36 427
Indeksi	*100*	*88*	*71*	*79*

Lähde: Eurostat.

(104) Intiasta peräisin oleva tuonti muodosti suurimman osan (yli 70 prosenttia) kokonaistuonnista unioniin tutkimusajanjaksolla. Samaan aikaan kun Intiasta peräisin oleva tuonti kasvoi yli 22 prosenttia tarkastelujaksolla, muualta peräisin oleva tuonti supistui yli 20 prosenttia. Intiasta tulevan tuonnin markkinaosuus lisääntyi 2,5 prosenttiyksiköllä, samaan aikaan kun muualta peräisin olevan tuonnin markkinaosuus supistui 1 prosenttiyksikön verran. Koska kolmansista maista tuleva tuonti oli vähäistä, ja sen määrä ja markkinaosuus supistuivat, ei ole viitteitä siitä, että se olisi aiheuttanut vahinkoa unionin tuotannonalalle.

(105) Vientiä harjoittavat tuottajat väittivät, että yksi unionin tuottaja toi tarkasteltavana olevaa tuotetta Kiinassa sijaitsevista tuotantolaitoksistaan ja aiheutti näin vahinkoa itselleen. Näiden väitteiden tueksi ei löytynyt näyttöä. Tarkistettu näyttö osoitti, että kyseiseen unionin tuottajaan etuyhteydessä olevista kiinalaisista tuotantolaitoksista unioniin tuleva tuonti oli ollut hyvin vähäistä. Lisäksi tuonti Kiinasta väheni merkittävästi tarkastelujaksolla ja sen markkinaosuus supistui yli 2 prosenttiyksikköä, mikä selvästikin osoittaa, ettei tämä tuonti ole vahingon aiheuttaja.

5.2.3 *Unionin tuotannonalan vientitulos*

(106) Yhteistyössä toimineiden unionin tuottajien viennin määrä kehittyi tarkastelujaksolla seuraavasti:

Yhteistyössä toimineiden unionin tuottajien vientitoiminta

	2011	2012	2013	Tutkimusajanjakso
Viennin määrä (indeksi)	*100*	*78*	*116*	*130*
Keskimääräinen vientihinta (*indeksi*)	*100*	*108*	*104*	*99*

Lähde: Kyselyvastaukset.

(107) Unionin tuotannonalan myynti unionin ulkopuolelle lisääntyi tuntuvasti – yli 30 prosentilla – tarkastelujaksolla keskimääräisen myyntihinnan pystytellessä suhteellisen vakaana. Sen vuoksi unionin ulkopuolinen myynti itse asiassa lievensi vahinkoa. Unionin tuotannonalan tilanne olisi ollut vieläkin vahingollisempi ilman unionin ulkopuolisen myynnin kasvua.

5.2.4 *Korvaavien tuotteiden aiheuttama kilpailu*

(108) Asianomaiset osapuolet väittivät, että vahinko aiheutua korvaavien tuotteiden, etenkin muoviputkien (polyeteenistä (PE), polyvinyylikloridista (PVC) ja polypropyleenistä (PP) valmistettujen putkien) aiheuttamasta kovasta kilpailusta. Halkaisijaltaan pienempien muoviputkien yksikköhinnat ovat alun perin paljon halvemmat. Kun otetaan huomioon huoltokustannukset ja tuotteen elinikä, tarkasteltavana olevalla tuotteella on kuitenkin pitkällä aikavälillä kustannusetuja. Varsinkin halkaisijaltaan pienemmät muoviputket aiheuttavat jonkin verran kilpailupaineita tarkasteltavana olevan tuotteen osalta. Pallografiittirautaputket eivät kuitenkaan tarkastelujaksolla menettäneet markkinaosuuttaan muoviputkille, ja joissakin tapauksissa pallografiittirautaputket onnistuivat saamaan jonkin verran markkinaosuutta takaisin muoviputkilta. Tämän vuoksi korvaavien muovisten tuotteiden aiheuttama kilpailu ei todennäköisesti ollut syynä merkittävään vahinkoon tarkastelujaksolla.

5.3 **Syy-yhteyttä koskevat päätelmät**

(109) Unionin tuottajille aiheutuneen vahingon ja asianomaisesta maasta tulevan polkumyyntituonnin välille vahvistettiin alustavasti syy-yhteys. Unionin tuottajien hinnat alittavin hinnoin tapahtuneen polkumyyntituonnin sekä unionin tuotannonalan EU:ssa tapahtuneen myynnin vähentymisen ja EU:n markkinaosuuden supistumisen välillä on selvästi todettu ajallinen yhteys. Tutkimusajanjakson aikana Intiasta polkumyynnillä tulevan tuonnin hinnat alittivat unionin tuotannonalan hinnat 34 ja 42,4 prosenttia. Tämä johti EU:n tuotannonalan hyvin heikkoon kannattavuuteen.

(110) Komissio erotti polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vahingollisista vaikutuksista kaikkien sellaisten tiedossa olleiden tekijöiden vaikutukset, jotka ovat vaikuttaneet unionin tuotannonalan tilanteeseen. Talouskriisi ja kysynnän heikkeneminen myötävaikuttivat vahingon syntymiseen tarkastelujakson alussa, ja niillä on voinut olla vaikutusta siihen myös vuonna 2013. Ilman unionin tuotannonalan hinnat merkittävästi alittavaa polkumyyntituontia vaikutukset unionin tuotannonalan tilanteeseen eivät kuitenkaan olisi olleet yhtä voimakkaita. Myynti ei olisi laskenut niin paljon, kapasiteetin käyttöaste olisi korkeampi ja kannattavuus olisi kestävämmällä tasolla. Sen vuoksi pääteltiin alustavasti, ettei kulutuksen lasku poistanut polkumyyntituonnin ja merkittävän vahingon välistä syy-yhteyttä.

(111) Muiden havaittujen tekijöiden, kuten kolmansista maista tulevan tuonnin, unionin tuotannonalan vientitoiminnan ja korvaavien tuotteiden aiheuttaman kilpailun, ei alustavasti katsottu poistavan edellä todettua syy-yhteyttä, vaikka huomioon otettiin niiden mahdollinen yhteisvaikutus.

(112) Edellä esitetyn perusteella komissio katsoi tässä vaiheessa, että unionin tuotannonalalle aiheutuneen merkittävän vahingon syynä oli Intiasta polkumyynnillä tapahtuva tuonti eivätkä muut tekijät yksin tai yhdessä tarkasteltuina poistaneet syy-yhteyttä. Vahinko ilmenee pääasiassa myynnin laskuna unionissa, EU:n tuotannonalan markkinaosuuden pienenemisenä, matalana kapasiteetin käyttöasteena ja heikkona kannattavuutena.

6. **UNIONIN ETU**

(113) Komissio tarkasteli perusasetuksen 21 artiklan mukaisesti, olisiko polkumyyntitoimenpiteiden käyttöönotto unionin edun vastaista. Se otti erityisesti huomioon tarpeen poistaa vahingollisen polkumyynnin kauppaa vääristävät vaikutukset ja palauttaa toimiva kilpailu. Unionin etua määritettäessä arvioitiin kaikki asiaan liittyvät etunäkökohdat eli unionin tuotannonalan, jakelijoiden ja loppukäyttäjien – esimerkiksi vedenjakelu-, viemäröinti- ja kastelualan toimijoiden – edut.

6.1 **Unionin tuotannonalan etu**

(114) Unionin tuotannonalan tuotantolaitokset sijaitsevat Ranskassa, Saksassa, Espanjassa ja Itävallassa. Unionin tuotannonala työllisti suoraan yli 2 400 työntekijää tarkasteltavana olevan tuotteen tuotannossa ja myynnissä. Kaksi kolmesta tuottajasta toimi yhteistyössä tutkimuksessa. Yhteistyöstä kieltäytynyt tuottajat ei vastustanut tutkimuksen käynnistämistä. Kuten edellä on osoitettu, polkumyyntituonista aiheutui merkittävää vahinkoa ja kielteisiä vaikutuksia kahdelle yhteistyössä toimineelle yritykselle.

(115) On odotettavissa, että väliaikaisten polkumyyntitullien käyttöönotto palauttaa tasapuoliset kilpailuedellytykset unionin markkinoille ja antaa unionin tuottajille mahdollisuuden lisätä myyntiään ja kohottaa matalaa kapasiteetin käyttöastetta. Tämä johtaisi unionin tuotannonalan kannattavuuden kohenemiseen tasolle, joka on tarpeen tällä pääomavaltaisella tuotannonalalla, ja estäisi työpaikkojen menetykset. Jos toimenpiteitä ei oteta käyttöön, on erittäin todennäköistä, että unionin tuotannonalan taloudellinen tilanne heikkenee edelleen.

(116) Sen vuoksi päätellään alustavasti, että polkumyyntitoimenpiteiden käyttöönotto olisi unionin tuotannonalan edun mukaista.

6.2 **Etuyhteydettömien tuojien, jakelijoiden, käyttäjien ja muiden asianomaisten osapuolten etu**

(117) Yksikään etuyhteydetön tuoja ei ilmoittautunut vireillepanossa vahvistetuissa määräajoissa. Useat jakelijat ilmoittautuivat ja ilmaisivat näkökantansa. Kuitenkin vain hyvin harva niistä toimitti perustellumpia tietoja, jotka olisivat mahdollistaneet tarkemman analyysin. Vain muutama loppukäyttäjä osallistui tutkimukseen.

(118) Useat asianomaiset osapuolet (lähinnä unionin tuotannonalan tuotteiden jakelijat ja metalliteollisuuden työntekijöiden liitot) kannattivat tutkimuksen käynnistämistä vaatien terveen kilpailutilanteen palauttamista; ne valittivat unionin tuotannonalan vahingollista tilannetta ja väittivät, että jollei tulleja oteta käyttöön, unionin tuotannonalan kapasiteetti katoaisi ja työpaikat unionissa menetettäisiin.

(119) Intiasta tuodun tarkasteltavana olevan tuotteen jakelijat samoin kuin useat loppukäyttäjät eli vedenjakelu-, viemäröinti- ja kastelualan toimijat vastustivat toimenpiteiden käyttöönottoa. Niiden huolena oli, että SG PAM -ryhmä saisi lähes monopoliaseman unionin markkinoilla, jos intialainen tuonti vähenisi toimenpiteiden käyttöönoton vuoksi, mikä johtaisi hintojen nousuun. SG PAM -ryhmällä on hyvin voimakas markkina-asema unionin markkinoilla. On kuitenkin useita tekijöitä, jotka vaikuttavat vähentävän sen markkinavoimaa. Ensinnäkin unionissa on kaksi muuta tuottajaa, joilla on käyttämätöntä kapasiteettia, ja ne voivat varmistaa tehokkaan kilpailun siinä tapauksessa, että SG PAM -ryhmän hinnat nousevat kohtuuttomiksi.

(120) Lisäksi kolmansissa maissa (Kiinassa, Turkissa, Venäjällä ja Sveitsissä) on useita tuottajia, joilla on jo myyntiä EU:n markkinoilla. Niiden myyntimäärät olivat pienet ja laskivat edelleen tarkastelujaksolla. Vaikuttaa kuitenkin siltä, että muiden tuojien myynnin laskun pääsyynä oli intialaisten tuottajien aggressiivinen kilpailu. Intian polkumyyntihinnat alittivat reilusti kaikkien muiden keskeisten tuojamaiden hinnat (Venäjää lukuun ottamatta). Jos unionin tuotannonala nostaa hintoja yksipuoleisesti, tuonti muista maista saattaa lisääntyä lyhyellä ja keskipitkällä aikavälillä, kun otetaan huomioon, että kyseisillä viejillä on jo toimintaa unionissa.

Keskimääräinen tuontihinta euroina

	2011	2012	2013	Tutkimusajanjakso
Intia	665	703	659	651
Kiina	955	1 014	1 059	1 054
Sveitsi	1 711	1 678	1 554	1 526
Venäjä	697	696	652	627
Turkki	1 246	1 544	1 272	1 010

Lähde: Eurostat.

6.3 **Unionin etua koskevat päätelmät**

(121) Edellä esitetyn perusteella komissio tuli siihen johtopäätökseen, ettei tässä vaiheessa tutkimusta ole pakottavia syitä todeta, ettei ole unionin edun mukaista ottaa käyttöön toimenpiteitä Intiasta peräisin olevien pallografiitti-rautaputkien tuonnissa. Komissio tarkastelee kuitenkin edelleen mahdollisia vaikutuksia kilpailuun unionin markkinoilla tutkimuksen lopullisessa vaiheessa toimitettavien lisätietojen perusteella.

7. **VÄLIAIKAISET POLKUMYYNTITOIMENPITEET**

(122) Polkumyyntiä, vahinkoa, syy-yhteyttä ja unionin etua koskevien komission päätelmien perusteella olisi otettava käyttöön väliaikaiset toimenpiteet, jotta polkumyynnillä tapahtuvasta tuonnista ei aiheutuisi unionin tuotannonalalle enempää vahinkoa.

7.1 **Vahingon korjaava taso (vahinkomarginaali)**

(123) Toimenpiteiden tason määrittämiseksi komissio analysoi ensin unionin tuotannonalalle aiheutuvan vahingon poistamiseksi tarvittavan tullin määrän.

(124) Aiheutuva vahinko poistuisi, jos unionin tuotannonala pystyisi kattamaan tuotantokustannuksensa ja saamaan samankaltaisen tuotteen myynnistä unionin markkinoilla sellaisen voiton (ennen veroja), jonka tällainen tuotannonala voisi kohtuudella saada tavanomaisissa kilpailuolosuhteissa eli ilman polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutusta.

(125) Valituksessa väitetään, että tuotannonala odottaa yli 12 prosentin kannattavuutta polkumyyntituonnin poistuessa, koska se saavutti tällaisen kannattavuustason tarkastelujaksoa edeltävinä vuosina. On syytä huomata, että tarkastelujaksoa edeltävinä vuosina unionin tuotannonalan myynti oli poikkeuksellisen suurta johtuen vuosien 2007–2008 talouskasvusta ja unionin valtioiden toteuttamista taloudellista tilannetta elvyttävistä toimista, joilla pyrittiin lieventämään vuoden 2009 talouskriisin vaikutuksia. Sen vuoksi ei voida katsoa, että kyseiset vuodet olisivat unionin tuotannonalan kannattavuuden osalta edustavia. Valituksen tekijä väittää myös, että kaksinumeroinen kannattavuusaste on perusteltu, kun otetaan huomioon suuret T&K-mennot. Tutkimuksessa ei havaittu juurikaan näyttöä intensiivisestä T&K-toiminnasta – eniten T&K-investointeja tehneen unionin tuottajan T&K-menojen osuus oli alle 2 prosenttia vuoden 2011 liikevaihdosta ja vielä vähemmän tutkimusajanjaksolla.

(126) Samankaltaisia tuotteita – tiettyjä ruostumattomasta teräksestä valmistettuja saumattomia putkia ([1]) ja tiettyjä raudasta tai seostamattomasta teräksestä valmistettuja hitsattuja putkia ([2]) – koskevissa aiemmissa tutkimuksissa katsottiin, että 5 prosentin voittomarginaalia voitaisiin pitää asianmukaisena tasona, jonka unionin tuotannonalan voitaisiin odottaa saavuttavan, jollei vahingollista polkumyyntiä olisi. Pallografiittirautaputket ovat monessa suhteessa samanlaisia kuin saumattomat teräsputket ja raudasta tai seostamattomasta teräksestä valmistetut hitsatut putket: raaka-aine rauta muodostaa suurimman osan niiden tuotantokustannuksista, ja myös niitä voidaan käyttää veden kuljettamiseen. Sen vuoksi päätelttiin alustavasti, että 5 prosentin kannattavuusmarginaali on kohtuullinen myös pallografiittirautaputkien tuotannonalalla.

(127) Seuraavaksi komissio määritti vahingon korjaavan tason vertaamalla hinnan alittavuuden laskemisessa määritettyä yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien painotettua keskimääräistä tuontihintaa yhteistyössä toimineiden unionin tuottajien unionin markkinoilla tutkimusajanjaksolla myymän samankaltaisen tuotteen painotettuun keskimääräiseen vahinkoa aiheuttamattomaan hintaan. Vertailun tuloksena saatu hinnanero ilmaistiin prosentteina painotetusta keskimääräisestä CIF-tuontiarvosta.

7.2 **Väliaikaiset toimenpiteet**

(128) Intiasta peräisin olevien pallografiittiraudasta (tunnetaan myös nimellä pallografiittivalurauta) valmistettujen putkien tuonnissa olisi otettava käyttöön väliaikaiset polkumyyntitoimenpiteet perusasetuksen 7 artiklan 2 kohdassa säädetyn alhaisemman tullin säännön mukaisesti. Komissio vertasi vahinkomarginaaleja ja polkumyyntimarginaaleja. Tullien määrä olisi asetettava polkumyynti- ja vahinkomarginaaleista alemman suuruisiksi.

(129) Edellä esitetyn perusteella väliaikaiset polkumyyntitullit – ilmaistuina CIF-hintana unionin rajalla tullaamattomana – ovat seuraavat:

Maa	Yritys	Polkumyyntimarginaali	Vahinkomarginaali	Väliaikainen polkumyyntitulli
Intia	Jindal Saw Ltd	31,2 %	68 %	31,2 %
	Electrosteel Casting Ltd	15,3 %	59 %	15,3 %

(130) Tässä asetuksessa yrityksille vahvistetut yksilölliset polkumyyntitullit määritettiin tämän tutkimuksen päätelmien perusteella. Näin ollen ne kuvastivat kyseisten yritysten tutkimuksen aikaista tilannetta. Kyseisiä tulleja voidaan soveltaa yksinomaan asianomaisesta maasta eli Intiasta peräisin olevan ja nimettyjen oikeushenkilöiden tuottaman tarkasteltavana olevan tuotteen tuontiin. Jos yritystä ei ole erikseen mainittu tämän asetuksen artiklaosassa (mukaan lukien erikseen mainittuihin yrityksiin etuyhteydessä olevat yritykset), sen tuottaman tarkasteltavana olevan tuotteen tuontiin olisi sovellettava kaikkiin muihin yrityksiin sovellettavaa tullia. Tähän tuontiin ei saisi soveltaa yksilöllisiä polkumyyntitulleja.

([1]) EUVL L 336, 20.12.2011, s. 6.
([2]) EUVL L 343, 19.12.2008, s. 1.

(131) Yritys voi pyytää näiden yksilöllisten polkumyyntitullien soveltamista, jos se muuttaa myöhemmin nimeään. Pyyntö on osoitettava komissiolle ([1]). Pyynnön on sisällettävä kaikki asiaankuuluvat tiedot, joiden perusteella voidaan osoittaa, ettei muutos vaikuta yrityksen oikeuteen hyötyä siihen sovellettavasta tullista. Jos yrityksen nimenmuutos ei vaikuta tähän oikeuteen, nimenmuutosta koskeva ilmoitus julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

(132) Tullien väliset suuret erot aiheuttavat toimenpiteiden kiertämisen riskin, ja sen minimoimiseksi katsotaan tarvittavan erityisiä toimenpiteitä, joiden avulla voidaan varmistaa yksilöllisten polkumyyntitullien asianmukainen soveltaminen. Niiden yritysten, joihin sovelletaan yksilöllistä polkumyyntitullia, on esitettävä jäsenvaltioiden tulliviranomaisille pätevä kauppalasku. Laskun on täytettävä 1 artiklan 3 kohdassa asetetut vaatimukset. Tuontiin, jonka mukana ei ole tällaista laskua, olisi sovellettava ”kaikkiin muihin yrityksiin” sovellettavaa polkumyyntitullia.

(133) Polkumyyntitullien moitteettoman täytäntöönpanon varmistamiseksi kaikkiin muihin yrityksiin sovellettavaa polkumyyntitullia olisi sovellettava sekä tässä tutkimuksessa yhteistyöhön osallistumattomiin vientiä harjoittaviin tuottajiin että tuottajiin, jotka eivät vieneet tuotteita unioniin tutkimusajanjakson aikana,

8. **LOPPUSÄÄNNÖKSET**

(134) Moitteettoman hallinnon varmistamiseksi komissio kehottaa asianomaisia osapuolia esittämään kirjallisia huomautuksia ja/tai pyytämään tulemista komission ja/tai kuulemismenettelystä kauppaan liittyvissä menettelyissä vastaavan neuvonantajan kuulemaksi vahvistetussa määräajassa.

(135) Väliaikaisten tullien käyttöönottoa koskevat päätelmät ovat alustavia, ja niitä voidaan muuttaa tutkimuksen lopullisessa vaiheessa.

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Otetaan käyttöön väliaikainen polkumyyntitulli Intiasta peräisin olevien, tällä hetkellä CN-koodeihin ex 7303 00 10 ja ex 7303 00 90 (Taric-koodit 7303 00 10 10, 7303 00 90 10) luokiteltujen pallografiittiraudasta (tunnetaan myös nimellä pallografiittivalurauta) valmistettujen putkien tuonnissa.

2. Vapaasti unionin rajalla tullaamattomana -nettohintaan sovellettava väliaikainen polkumyyntitulli on seuraavien yritysten valmistamien 1 kohdassa kuvattujen tuotteiden osalta seuraava:

Yritys	Väliaikainen polkumyyntitulli	Taric-lisäkoodi
Jindal Saw Ltd	31,2 %	C054
Electrosteel Casting Ltd	15,3 %	C055
Kaikki muut yritykset	31,2 %	C999

3. Edellä 2 kohdassa mainituille yrityksille määritetyn yksilöllisen polkumyyntitullin soveltaminen edellyttää, että jäsenvaltioiden tulliviranomaisille esitetään pätevä kauppalasku, jossa on oltava kauppalaskun laatineen tahon nimellä ja tehtävänimikkeellä yksilöidyn työntekijän päiväämä ja allekirjoittama vakuutus seuraavassa muodossa: ”*Allekirjoittanut vahvistaa, että tässä laskussa tarkoitetut, Euroopan unioniin vietäviksi myydyt pallografiittiraudasta (tunnetaan myös nimellä pallografiittivalurauta) valmistetut putket, (määrä), on valmistanut (yrityksen nimi ja osoite) (Taric-lisäkoodi) Intiassa. Allekirjoittanut vakuuttaa, että tässä laskussa ilmoitetut tiedot ovat täydelliset ja paikkansapitävät*”. Jos tällaista kauppalaskua ei esitetä, asianomaiseen yritykseen sovelletaan ”kaikkiin muihin yrityksiin” sovellettavaa tullia.

([1]) European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, Rue de la Loi 170, 1040 Brussels, Belgium.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun tuotteen luovutus vapaaseen liikkeeseen unionissa edellyttää väliaikaisen tullin määrää vastaavan vakuustalletuksen antamista.

5. Jollei toisin säädetä, sovelletaan tulleja koskevia asiaankuuluvia voimassa olevia säännöksiä ja määräyksiä.

2 artikla

1. Asianomaiset osapuolet voivat 25 kalenteripäivän kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta

a) pyytää, että niille ilmoitetaan niistä olennaisista tosiseikoista ja huomioista, joiden perusteella tämä asetus annettiin;

b) toimittaa kirjalliset huomatuksensa komissiolle; ja

c) pyytää kuulemista komission ja/tai kauppaan liittyvissä menettelyissä kuulemisesta vastaavan neuvonantajan kanssa.

2. Asetuksen (EY) N:o 1225/2009 21 artiklan 4 kohdassa tarkoitetut osapuolet voivat 25 kalenteripäivän kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta esittää väliaikaisten toimenpiteiden soveltamista koskevia huomautuksia.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Edellä olevaa 1 artiklaa sovelletaan kuuden kuukauden ajan.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 18 päivänä syyskuuta 2015.

Komission puolesta

Puheenjohtaja

Jean-Claude JUNCKER